

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 101, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat kan worden aangenomen dat wanneer ondernemingen een gemeenschappelijk geautomatiseerd informatiesysteem als in deze zaak aan de orde gebruiken en de Raad voor de Mededinging heeft bewezen dat in het systeem een mededeling over de beperking op het verlenen van kortingen is opgenomen en een technische beperking ten aanzien van het invoeren van een kortingspercentage is aangebracht, deze ondernemingen wisten, of hadden moeten weten, dat deze mededeling in het geautomatiseerde informatiesysteem voorkwam en dat zij, door zich niet tegen de toepassing van deze beperking op het verlenen van kortingen te verzetten, stilzwijgend met deze beperking op het verlenen van prijskortingen hebben ingestemd en dus aansprakelijk kunnen worden gehouden voor onderling afgestemde feitelijke gedragingen krachtens artikel 101, lid 1, VWEU?
- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, welke factoren moeten dan in aanmerking worden genomen om te bepalen of de ondernemingen die een gemeenschappelijk geautomatiseerd informatiesysteem gebruiken, in omstandigheden als die in het hoofdgeding, hun gedragingen onderling hebben afgestemd in de zin van artikel 101, lid 1, VWEU?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Hannover (Duitsland) op 14 februari 2014 — TUIfly GmbH/Harald Walter**(Zaak C-79/14)**

(2014/C 142/23)

*Procestaal: Duits***Verwijzende rechter**

Landgericht Hannover

Partijen in het hoofdgeding*Appellante en verweerster:* TUIfly GmbH*Geïntimeerde en verzoeker:* Harald Walter**Prejudiciële vragen**

- I. Moet artikel 7 van verordening (EG) nr. 261/2004⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 aldus worden uitgelegd dat ook een niet meegedeelde „vervroeging” van de vlucht, waardoor passagiers hun vlucht missen, onder de verordening valt?
- II. Moet de verordening aldus worden uitgelegd dat, met uitzondering van artikel 5, de oorzaak van de vertraging niet doorslaggevend is?
- III. Wordt het doel van de verordening, namelijk om schade wegens tijdverlies te compenseren, ook geraakt wanneer de passagier vroeger zou aankomen en dus de beschikbare tijd vóór de vlucht aan de orde is?
- IV. Leidt het feit dat niet werd meegedeeld dat de vlucht werd vervroegd, waardoor het vakantieoord later dan gepland werd bereikt, tot toepassing van de verordening?
- V. Dient de verordening een hoog beschermingsniveau te waarborgen, zodat de bescherming ook geldt ten aanzien van de beperking van de beschikbare tijd van de passagier? Ook met betrekking tot een vervroeging?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, PB L 46, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Raad van State (Nederland) op 17 februari 2014 — Nannoka Vulcanus Industries BV, andere partij: College van gedeputeerde staten van Gelderland**(Zaak C-81/14)**

(2014/C 142/24)

*Procestaal: Nederlands***Verwijzende rechter**

Raad van State